

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201974
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201974.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, občianske združenie, so sídlom v Tulčíku č. 310, IČO: 31 303 862, právne zast.: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor opravných prostriedkov, Referát starostlivosti o životné prostredie, so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 46, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11. septembra 2015, Číslo: OU-BA-OOP3-2015/078145-NMT, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. septembra 2016, č. k. 5S/295/2015-45, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. septembra 2016, č. k. 5S/295/2015-45, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 6. septembra 2016, č. k. 5S/295/2015-45, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11. septembra 2015, Číslo: OU-BA-OOP3-2015/078145-NMT, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia z 22. júna 2015, číslo OU-BA-OSZP3-2015/5843-11/POS. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) vydal súhlas prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia, p. F., bytom v N., G. č. XX, na státie plávajúceho zariadenia „pontón“ č. SK-4-14116 umiestneného v M. na polohe č. 53, vyviazaného na pozemku C-KN s parc. č. 1217/1 v katastrálnom území F.. Zároveň v súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a

krajiny. Predmetný súhlas bol vydaný na časovo obmedzenú dobu, do 30. júna 2020.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z., citujúc právnu úpravu právnej normy § 2 ods. 1, § 13 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 1 písm. a/, § 67 písm. h/, § 68 písm. w/, § 82 ods. 12 a § 32 ods. 1, 2, § 46, § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako aj podľa § 6 ods. 1 SSP a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali ich zrušenie.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že predmetom úpravy zákona č. 543/2002 Z.z. a súvisiacich predpisov je ustanovenie pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí, povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny. Cieľom tejto právnej úpravy je dlhodobé zabezpečenie zachovania prírodnej rovnováhy a ochrany rozmanitosti podmienok a foriem života, prírodných hodnôt a krás a utváranie podmienok na trvalo udržateľné využívanie prírodných zdrojov a na poskytovanie ekosystémových služieb. Nástrojom, ktorý má orgán ochrany prírody na dosiahnutie tohto účelu, je aj udeľovanie súhlasov alebo výnimiek zo zakázaných činností. Zákon zároveň taxatívnym spôsobom vymenúva činnosti, na vykonanie ktorých sa na území, na ktorom platí prvý až piaty stupeň ochrany, vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody a činností, ktoré sú na území, na ktorom platí druhý až piaty stupeň ochrany, zakázané. Okresný úrad v sídle kraja je v zmysle § 67 písm. h/ zákona č. 543/2002 Z.z. oprávnený rozhodovať o výnimke zo zakázaných činností v územiach s druhým až piatym stupňom ochrany. Uvedené ustanovenie zákona neobmedzuje obmedzenie dôvodov udelenia výnimky, iba vyžaduje, aby bol takýto prípad odôvodnený. Vzhľadom na to, že zákonodarca bližšie nevymedzil dôvody udelenia výnimky, bol krajský súd toho názoru, že poveril orgán verejnej správy určením spôsobu aplikácie tohto zákonného ustanovenia podľa svojho uváženia. Zákon tu prenechal orgánu verejnej správy diskrečnú právomoc, čo v takýchto prípadoch znamená, že je vecou voľnej úvahy, aké dôvody uvedie v odôvodnení rozhodnutia, pričom orgán verejnej správy posudzuje každú vec osobitne podľa špecifických okolností, nesmie však zabúdať na cieľ a zmysel zákona. Súd rozhodnutie preskúmvava len z hľadiska účelnosti a vhodnosti správneho uváženia, či nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Dodal, že správny orgán pri použití voľnej úvahy musí rozhodovať tak, aby bola zachovaná právna istota a predvídateľnosť postupu správneho orgánu v súlade so zákonom stanovenými podmienkami (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. februára 2012, sp. zn. 5Sžo27/2011). Svojevôľa by sa prejavila napríklad v nelogickom a neekvivalentnom dôvode výnimky, v uvedení nepravdivého dôvodu alebo v tom, že správny orgán rozhodne bez akéhokoľvek podkladu, bez logického súvisu, neobjektívne (zaujato), extrémne neopodstatnene, či v zjavnom rozpore so záujmami definovanými zákonom o ochrane prírody uvedenými napr. v § 2 ods. 1 zákona.

4. Uviedol, že v preskúmanej veci bolo správnymi orgánmi oboch stupňov a Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky zhodne konštatované, že plávajúce zariadenie je umiestnené na pozemku s parc. č. 904/104, druh pozemku „ostatné plochy“, v katastrálnom území F., mimo zastavaného územia obce a v území s prvým stupňom ochrany podľa § 12 zákona, kde sa uplatňujú ustanovenia o všeobecnej ochrane prírody a krajiny podľa druhej časti zákona. Vývazovacie prvky sú umiestnené na parcele č. 1217/1, druh pozemku „ostatné plochy“, v katastrálnom území F., mimo zastavaného územia obce, ktorá je súčasťou súvislej európskej sústavy chránených území (NATURA 2000) v Chránenom vtáčom území W. SKCHVU007. Státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. 53 nie je v danom území zákonom alebo vyhl. č. 440/2008 Z.z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie W., zakázaná. Podľa Regionálneho územného systému ekologickej stability mesta N. (SAŽP 1994) sa poloha č. 53 na JV. nachádza v nadregionálnom biocentre N., ktorého funkčnosť však nie je státím predmetného plávajúceho zariadenia negatívne ovplyvnená.

5. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia orgánov verejnej správy oboch stupňov a obsah na vec sa vzťahujúceho administratívneho spisu dospel k záveru, že orgány verejnej správy oboch stupňov nepostupovali pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazov podľa zákona č. 543/2002 Z. z. svojoľne. Z administratívneho spisu bolo zrejmé, že orgán verejnej správy spoľahlivo zistil skutkový stav danej veci, v konaní nevychádzal len z tvrdení žiadateľa a ním predloženej písomnej dokumentácie, ale

podkladom pre rozhodnutie bolo aj odborné stanovisko z 12. januára 2015, Č. j. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP, vydané podľa § 28 ods. 4 zákona k „Projektu posúdenia nepriaznivých vplyvov plávajúcich zariadení v M., r.km 1855,00 na integritu územia“, podľa ktorého navrhovaná činnosť - umiestnenie 226 plávajúcich zariadení na M., ktoré je súčasťou SKCHVU007 W., nebude mať pravdepodobne vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000 pri dodržaní stanovených nasledovných podmienok:

a/ neexpandovať na okolité pozemky;

b/ nevytvárať nové prístupové cesty k plávajúcemu zariadeniu, nespevňovať a neupravovať existujúce lesné a poľné cesty;

c/ mimo plochy plávajúceho zariadenia nebudovať a neumiestňovať žiadne trvalé ani dočasné stavby a objekty (prístrešky, altánky, garáže, sedenia, sklady, WC, ploty, zábradlia, ohrady, krby, chodníky, ohniská, športoviská, parkoviská a i.);

d/ nezasahovať do okolitej vegetácie (nerúbať a neorezávať dreviny, nekosiť trávnaté porasty, neodstraňovať trstinové porasty...);

e/ mimo plochy plávajúceho zariadenia nevysádzať nepôvodné druhy rastlín a drevín, či už na brehu alebo vo vode;

6. Krajský súd súhlasil s tvrdením žalobcu, že je nepochybné, že vjazd a státie motorových vozidiel do chránenej krajinskej oblasti a prírodnej rezervácie, má určitý negatívny vplyv na ochranu prirodzených procesov v danej oblasti a na životné prostredie, avšak podľa jeho názoru sa orgány verejnej správy v preskúvaných rozhodnutiach v danej veci v dostatočnej miere zaoberali ochranou prírody a možným významným negatívnym vplyvom. Správne orgány si pred vydaním rozhodnutia zabezpečili všetky právne relevantné podklady a v ich rozhodnutiach je vyjadrené postačujúce uváženie o potrebe zásahu do územia podliehajúceho príslušnému stupňu ochrany a tým privolenie v podobe výnimky zo zákazov podľa zákona č. 543/2002 Z.z. nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom.

7. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd konštatoval, že aj napriek tomu, že zákon č. 543/2002 Z.z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny, zákonodarca v ňom poskytuje priestor na to, aby na území, na ktorom platí piaty stupeň ochrany, bol orgánom ochrany prírody, v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na vjazd a státie s motorovým vozidlom. Pojem ochrana prírody podľa názoru súdu bola v danom prípade naplnená tým, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. a tiež tým, že platnosť tejto výnimky je časovo obmedzená.

8. Ďalej krajský súd odôvodnenosť povolenia výnimky videl aj v tom, že možný negatívny dopad na životné prostredie spôsobený vjazdom a státím konkrétnych motorových vozidiel, ktorým je povolená výnimka, je nepochybne menší ako významný negatívny vplyv spôsobený nekontrolovaným vjazdom a státím motorových vozidiel v takomto území. Naopak, povolením uvedenej výnimky je možné efektívnejšie zabezpečovať ochranu prírody aj tým, že orgány oprávnené kontrolovať danú lokalitu budú schopné prehľadne monitorovať neoprávnený vjazd motorových vozidiel, zabráňovať tejto činnosti a minimalizovať negatívne vplyvy na dané územie.

9. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

10. O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 167 SSP tak, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že si ich neuplatnil.

II.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

12. Ako dôvod podania kasačnej sťažnosti označil skutočnosť, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

13. Namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu obsahuje v časti označenej ako „IV. Posúdenie vecí“ celkom zjavne vzájomne nesúrodé časti, nadobúdajúc dojem, že krajský súd si celkom nezrejmlil, čo je predmetom konania. Bližšie uvádzal, že krajský súd v jednotlivých bodoch citoval § 16 ods. 1, vzťahujúci sa na činnosti zakázané v 5. stupni územnej ochrany, tiež § 67 písm. h/, ktorý zveruje okresnému úradu v sídle kraja rozhodovanie o výnimkách zo zakázaných činností, ďalej poukazoval na právomoc okresného úradu v sídle kraja podľa § 67 písm. h/, pričom v tomto prípade už poukazoval na to, že zákon zveril diskrečnú právomoc vo veciach udeľovania výnimiek zo zakázaných činností správne orgánu. V ďalšej časti sa krajský súd zaoberal vjazdom a státím motorových vozidiel do chránenej krajinskej oblasti a prírodnej rezervácie, poukazoval na to, že v 5. stupni ochrany môže byť v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na vjazd a státie motorových vozidiel. Poukázal tiež na konštatovanie krajského súdu cit.: „Súd vidí odôvodnenosť povolenia výnimky aj v tom, že možný negatívny dopad na životné prostredie spôsobený vjazdom a státím konkrétnych motorových vozidiel, ktorým je povolená výnimka, je nepochybne menší ako významný negatívny vplyv spôsobený nekontrolovaným vjazdom a státím motorových vozidiel v takomto území. Naopak, povolením uvedenej výnimky je možné efektívnejšie zabezpečovať ochranu prírody aj tým, že orgány oprávnené kontrolovať danú lokalitu budú schopné prehľadne monitorovať neoprávnený vjazd motorových vozidiel, zabráňovať tejto činnosti a minimalizovať negatívne vplyvy na dané územie.“, ktoré však s predmetom konania nesúvisí, nakoľko nešlo o rozhodnutie o udelení výnimky zo zakázanej činnosti v 5. stupni územnej ochrany, ktorou je vjazd a státie motorovými vozidlami, ale vydanie súhlasu na státie plávajúceho zariadenia umiestneného v M..

14. Okrem toho namietal, že sa krajský súd nevysporiadal s jeho námietkami, v ktorých poukazoval na skutočnosť, že vydané povolenie je len jedným z mnohých 226 plávajúcich zariadení na tomto území, a poukázal aj na to, že Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky vo svojom stanovisku zo 4. decembra 2014 poukázala na celý rad negatívnych činností spojených s prevádzkou plávajúcich zariadení, vrátane zničenia chránených biotopov, medzi ktorými sú biotopy vhodné na hniezdenie Rybárika riečneho a Bučiacika močiarného.

15. Nakoľko sa teda krajský súd zaoberal inou právnou vecou aká bola predmetom konania, porušil práva žalobcu na to, aby jeho žaloba bola prejednaná súdom, a aby dostal odpoveď na argumenty v žalobe uvedené, ktorých dôvodnosť by znamenala vecnú nesprávnosť a nezákonnosť napadnutých rozhodnutí, navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

16. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 23. novembra 2016.

17. Zdôraznil, že umiestnenie plávajúceho zariadenia nemá negatívny vplyv na poškodzovanie prírody a nezasahuje nepriaznivo do vtáčieho územia. Negatívny vplyv môže mať nevhodné správanie a činnosť spôsobená ľudským faktorom, čo je však eliminované práve stanovenými podmienkami a opatreniami, ktoré je prevádzkovateľ plávajúceho zariadenia povinný dodržiavať. V prípade, že kontrolnou činnosťou bude zistené porušenie, respektíve zhoršenie stanovených podmienok, môžu orgány štátnej správy pristúpiť k sprísneniu prevádzky plávajúceho zariadenia ako aj prístupu k nemu. Podmienky stanovené v súhlase na státie plávajúceho zariadenia, ako napr. pravidelný odvoz odpadov a tým, aj stanovený pohyb

vozidiel a ich vývoz, parkovanie len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie na trávnom poraste, nevytváranie nelegálnych prístupových ciest k plávajúcim zariadeniam a povolenie vstupu len pre konkrétneho majiteľa plávajúceho zariadenia, predstavujú nepochybne menší negatívny dopad na životné prostredie, ako negatívny vplyv spôsobený nekontrolovaným živelným vjazdom a státím motorových vozidiel v území.

18. Okrem toho žalovaný uviedol, že na základe verejne dostupných informácií sa bude predmetnou lokalitou realizovať výstavba diaľnice W., na ktorú je vydané územné rozhodnutie z 29. októbra 2014, č. OU-BA-OVBP2-2014/58427/KAZ, a ktoré bolo v odvolacom konaní potvrdené rozhodnutím zo 17. decembra 2014, č. 27910/2014/B625-SV/77117/Hia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. januára 2015 na stavbu „W.“. Nevyhnutnou súčasťou stavby „W.“ sú kompenzačné opatrenia, ktorými sa primerane nahradí negatívny vplyv stavby na územia Natura 2000. Kompenzačné opatrenia sú zamerané na to, aby nahradili, respektíve kompenzovali vyrúbaný lesný porast ako potenciálny hniezdny biotop, zničené trávne porasty ako potravinový biotop. Jedná sa o nové lesné plochy (20ha) v katastri F. (1 nová plocha) a T. (2 plochy) a o 2 nové trávne plochy (30ha) v katastri A. N. a G.. Ochrana prírodných biotopov vyplýva z návrhu Projektu kompenzačných opatrení ako výsledku osobitného konania podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Podľa stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky BB zo 4. decembra 2014, č. ŠOP SR/4563/2014, je predmetné územie zaradené do návrhu doplnenia chránených území NATURA 2000 ako rozšírenia územia európskeho významu N. SKVEV0064 (zatiaľ nie je jeho súčasťou) a k dnešnému dňu nie je zrejmé, či návrh bude schválený a územie zaradené do NATURA 2000.

19. Poukázal na to, že žalobca neuviedol v kasačnej sťažnosti žiadne nové právne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by preukazovali porušenie platných právnych predpisov zo strany správnych orgánov. Obe rozhodnutia boli vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, sú zákonné a majú predpísané náležitosti. Navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

20. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnom konaní, b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnom konaní.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

22. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 11. septembra 2015, Číslo: OU-BA-OOP3-2015/078145-NMT. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia z 22. júna 2015, číslo OU-BA-OSZP3-2015/5843-11/POS, ktorým bol podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z. vydaný súhlas prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia, p. F. A., bytom v N., G. č. XX, na státie plávajúceho zariadenia „pontón“ č. SK-4-14116 umiestneného v M. na polohe č. 53, vyviazaného na pozemku C-KN s parc. č. 1217/1 v katastrálnom území F.. Zároveň v súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. určil podrobnejšie

podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny. Predmetný súhlas bol vydaný na časovo obmedzenú dobu, do 30. júna 2020.

23. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 5 ods. 2 SSP konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

25. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

27. Podľa § 177 ods. 2 SSP ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

28. Podľa § 178 ods. 3 SSP zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

29. Podľa § 32 ods. 1 SSP účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 32 ods. 3 SSP ďalšími účastníkmi sú tí,
a/ ktorí boli účastníkmi administratívneho konania,
b/ na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu,
c/ ktorých za účastníkov označuje zákon.

31. Podľa § 32 ods. 4 SSP účastníci podľa odseku 3 písm. a/ a b/ sa môžu svojho účastníctva v konaní pred správnym súdom výslovne vzdať ústne do zápisnice na pojednávaní alebo písomne s osvedčením pravosti podpisu alebo zaručeným elektronickým podpisom.

32. Podľa § 33 SSP, ak sa od začatia konania nekoná s niekým, o ktorého právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach sa má konať, len čo sa o tom správny súd dozvie, vydá uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka konania.

33. Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žiadateľ p. F. na základe žiadosti z 8. decembra 2014 (doplnenej o príslušné doklady v zmysle realizovanej výzvy prvostupňového správneho orgánu z 19. decembra 2014, číslo OU-BA-OSZP3-2014/97469-2/POS-BAV) požiadal o vydanie súhlasu na státie plávajúceho zariadenia na vodnom toku. Z uvedeného vyplýva, že menovaný žiadateľ bol priamo v hmotnoprávnom vzťahu k predmetu konania o vydanie súhlasu. Je teda celkom zrejmé, že prípadné zrušenie napadnutého rozhodnutia, ktorým bol v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím vydaný súhlas na státie plávajúceho zariadenia, sa bude dotýkať jeho subjektívnych práv.

Pokiaľ krajský súd túto skutočnosť opomenul a vec prejednal a následne rozhodol bez toho, aby túto osobu, ktorej svedčalo účastníctvo podľa § 32 ods. 3 písm. a/ SSP, pribral postupom podľa § 33 SSP (prípadne do 30. júna 2016 podľa § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) do konania, procesne pochybil.

34. Z obsahu súdneho spisu zároveň najvyšší súd nezistil, že by sa účastník administratívneho konania p. F. A. vzdal svojho účastníctva v konaní pred správnym súdom tak ako to procesne predpokladá vyššie citovaný § 32 ods. 4 SSP.

35. Taktiež možno prisvedčiť žalobcovi, že rozhodnutie správneho súdu je v bode 40 a 41 zmätočné, nakoľko navodzuje dojem, že predmetom konania nebolo posudzovanie zákonnosti udeleného súhlasu na státie plávajúceho zariadenia na vodnom toku podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z., ale skôr udelenie súhlasu na vjazd a státie s motorovým vozidlom.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

37. V ďalšom konaní krajský súd postupom podľa § 33 v spojení s § 32 ods. 2 písm. a/ SSP priberie do konania p. F. A., vec znovu prejedná a rozhodne. Zároveň svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodní v zmysle § 139 ods. 2 SSP.

38. Krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

39. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.